

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΥΟ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ ΕΚ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ.

Ἐκδίδεται ὑπὸ

ΔΑΙΚΑΤ. Ι. ΔΡΑΚΑΚΗ

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΔΕΙ ΣΥΡΟΥ,

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ.»

1878.

Τῷ ΕΥΔΟΚΙΜῶΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝῶ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Κ Υ Ρ Ι Ω

ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ ΑΛΕΞΙΑΔΗ

ΤΗΝ ΚΟΜΩΔΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ

Ἀνατίθηται.

Ἡ Ἐκδότις.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α .

ΔΕΡΒΙΕΝ, Ἴατρος

ΚΡΝΕΣΤΙΝΑ, ἀνεψιά του

ΜΟΡΙΜΒΑΛ, σύζυγος τῆς Ἐρνεστίνας

ΔΕΤΟΥΡΒΙΑ, ἐραστής τῆς Ἐρνεστίνας

Κυρία ΣΑΠΦΕΙΡΙΝΗ, ἐρωμένη τοῦ Δετούρβιλ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ, θαλαμηπόλος.

Ἡ σκηνὴ ἐν Πασίς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἴατροῦ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΑ

ΚΩΠΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΥΟ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Ἡ Σκηνὴ παριστᾷ θάλαμον. Δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ δωμάτια.
Ἐν τῷ θαλάμῳ γάστραι πλήρεις διαφόρων ἀνθίων.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ ΣΑΠΦΕΙΡΙΝΗ.

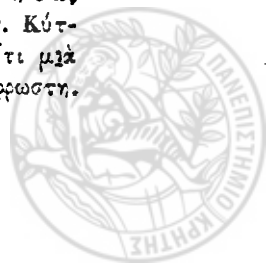
ΑΝΤ. (ποτίζων τὰς γάστρας καὶ ἄδων.) «Ποτίζω τὴν τριανταφυλλιά, τοὺς κλώνους τῆς κλαδεύω. Τ' ἀγκάθια μ' ἀγκυλώνουνε, μὰ ἴγώ τὴν ἐπαστρέω.» (ᾄδει δις).

ΣΑΠΦ. Ἐτέλος πάντων εὔρον τὸ καταφύγιον τοῦ προδότου (στερομένη πρὸς ἀριστερά.) Ἄ! εὔγε, κύριε Δετουρβίλ. Τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἤλπιζα νὰ παραβῆτε τόσο ἀναιδῶς τὰς ἱεράς ὑποσχέσεις σας.

ΑΝΤ. ὦ! Ἰδοὺ ἡ κυρία, ἡ ὁποία ἔλθε γῆς τὸ ἐσπέρας.

ΣΑΠΦ. (καθ' ἑαυτὴν) Νὰ λείπετε δέκα ἡμέρας, χωρὶς διόλου νὰ μὲ εἰδοποιήσετε! Κατὰ τύχην ἔμαθα ὅτι εὕρισκεσθε ἐδῶ ἐν Πασίς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰατροῦ Δερβιέν. Μὴ σὰς μέλλει ὅμως καλὴ μου κύριε, θὰ σὰς ἀποδείξω ἐγώ, ὅτι δὲν προδίδουσιν ἀτιμωρητὴ μίαν γυναῖκα.

ΑΝΤ. (καθ' ἑαυτὸν) Τί ἔχει καὶ παραμιλεῖ. Ἄ! θὰ ἦνε ὡς φαίνεται ἀσθενής· καὶ ἔλθε νὰ συμβουλευθῇ τὸν Ἰατρόν. Κύτταξε ὅμως ἐκεῖ. Ποιὸς ἔμπορεῖ ποτὲ νὰ καταλάβῃ, ὅτι μὴ γυναῖκα ῥοδοκόκκινη, εὐμορφη, καλοκαμωμένη, εἶνε ἀρρωστή.

ΣΑΠΦ. (καθ' ἑαυτήν) Ἄλλὰ τί ἦλθε νὰ κάμῃ ἐδῶ ὁ κύριος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰατροῦ; τί ἄλλο, βέβαια, παρά διακαμμίαν ἐρωτικὴν συνέντευξιν. Εἰζεύρω καλά, ὅτι ὁ Ἰατρός ἔχει μίαν ὠραίαν ἀνεψίαν καὶ ἴσως . . . (στρεφομένη βλέπει τὸν Ἀντώνιον) Ἄ! Ἴδού ἐθαλαμηπόλος. (πλησιάζουσα) Φίλε μου;

ΑΝΤ. (χαριετῶν) Κυρία . . . (Διάβλεπε τί εὐμορφὴ ποῦ εἶνε!)

ΣΑΠΦ. Σὺ καθὼς νομίζω, εἶσαι . . .

ΑΝΤ. Ὁ ἐπιστάτης . . . ὁ φύλαξ . . . ὁ οἰκοδεσπ . . . δηλαδὴ, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ κυρίου Ἰατροῦ. Τί ἀγαπᾶτε;

ΣΑΠΦ. Νὰ σ' ἐρωτήσω κάτι τι. Ὁ κύριος Ἰατρός ἔχει πολλοὺς ἀσθενεῖς;

ΑΝΤ. Ἄν ἔχη πολλοὺς; . . . μάλιστα. Ἐφέτος, δόξα σοι ὁ Θεός, πηγαίνουν καλὰ ἢ δουλιές του. Αἱ ἀσθένειαι ἐπλήθυνον καὶ ἡ Ἰατρικὴ ἔχει πέρασι. Πιστεύω ὅτι καὶ ἡ κυρία θὰ ἔχη ἀνάγκην.

ΣΑΠΦ. Βέβαια. (Ἐὰν τῷ ἐξωμολογούμην τὸ μυστικόν μου);

ΑΝΤ. Εἰμπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω, κυρία μου, ὅτι ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ὅποιοι ἔρχονται ἐδῶ, φεύγουν καὶ δὲν ἔξαναέρχονται.

ΣΑΠΦ. Ἀληθῶς;

ΑΝΤ. Εἰς τὴν τιμὴν μου σᾶς φέρω μάρτυρα ἓνα νέον δστις εὐρίσκειται ἐκεῖ εἰς αὐτὸ τὸ δωμάτιον, ὑπ' ἀριθ. 2. καὶ ὁ ὅποιος, καθὼς μοῦ εἶπε πάσχει ἀπὸ ἐρωτικὴν φλεγμονίαν . . . δὲν ἔξεύρω καλά, πῶς μοῦ τὸ εἶπε.

ΣΑΠΦ. Ἐρωτομηνίαν θὰ σοῦ εἶπε. (Αὐτὸς εἶναι.) Καὶ νὰ σοῦ εἰπῶ, ὁ νέος αὐτὸς εἶνε ὠραίος;

ΑΝΤ. Ὁραῖος λέγει; ὀρσοερός ὅσῳ μαρουλάκι καὶ κόκκινος ὅσῳ παπαροῦνα.

ΣΑΠΦ. (Χωρὶς ἀμφιβολίαν εἶνε ὁ προδότης μου) Καὶ πῶς ὀνομάζεται;

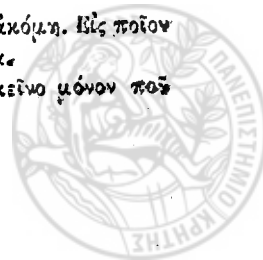
ΑΝΤ. Ὀνομάζεται . . . νὰ ἰδῆτε, πῶς ὀνομάζεται. Ἄ! Δεταουρβίλ.

ΣΑΠΦ. Δεταουρβίλ! (Δὲν τὸ εἶπα ἐγώ;) Αὐτὸς εἶναι!

ΑΝΤ. Ποιὸς αὐτός!

ΣΑΠΦ. Ἐκεῖνος ὁ προδ. . . Μίαν ἐρώτησιν ἀκόμη. Εἰς ποῖον ἐμπιστεύεται τὰ μυστικά του; Εἰς σέ, βέβαια.

ΑΝΤ. Μπᾶ! μπᾶ! πῶς γίνεται αὐτό! Ἐκεῖνο μόνον ποῦ

εἰμπόρεσα νὰ καταλάβω ἀπ' αὐτὸν εἶναι ὅτι πληγώνει τὰς καρδίας ὅλων τῶν γυναικῶν, διότι εἶνε εὐμορφος, γελαστός, ἔξυπνος σὰν ἓνας θαλαμηπόλος, καθὼς ἐγὼ δηλαδὴ, διότι καθὼς μὲ βλέπετε ἔχω ὅλκισ αὐταῖς τῆς χάριος καὶ δι' αὐτὸ μ' ἀγαποῦν ὅλα τὰ κορίτσια!

ΣΑΠΦ. «Ὁραία τιμὴ δι' αὐτόν.» Κάτι τι ἀκόμη. Ὁ Ἰατρός δὲν ἔχει νομίζω μίαν ὥραιαν ἀνεψίαν;

ΑΝΤ. Ὁραίαν, λέγει. Ἄγγελον ἐπουράνιον, κυρία μου.

ΣΑΡΦ. Πῶς ὀνομάζεται;

ΑΝΤ. Ἐρνεστίνα. Ἐλλειπε πολὺν καιρὸν εἰς τὸ Παρίσι καὶ μόλις ἔφθασε χθὲς τὸ βράδυ.

ΡΑΠΦ. Χθὲς τὸ βράδυ' (Αἱ ὑποψίαί μου δὲν ἦσαν ψευδεῖς.)

ΑΝΤ. (Ἰὺν' ἴπως πολὺ περιεργός μου φαίνεται αὐτῇ ἢ κυρία.)

ΣΑΠΦ. Ἄκουσε νὰ σοῦ εἰπῶ. Εἶται ἱκανὸς νὰ μὲ συνδράμῃς εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ σοῦ ζητήσω.

ΑΝΤ. Ἀκούεις ἐκεῖ. Ἐγὼ, κυρία μου, εἰμπορῶ νὰ καυχηθῶ, πῶς ἐγεννήθηκα, διὰ νὰ βοηθῶ ὅλας τὰς γυναῖκας τοῦ κόσμου. Ὅλοι μού λέγουν ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας ἔχω καὶ πνεῦμα καὶ ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν.

ΣΑΠΦ. Θὰ σὲ δοκιμάσω ἔμως καὶ ἐγὼ!

ΑΝΤ. (Χοῦμ! Χοῦμ! Χωρὶς ἄλλο θὰ τὰ ἔχη μὲ τὸν κύριον Δετουρβίλ.)

ΣΑΠΦ. Πρόκειται νὰ κατασκοπεύσῃς καὶ νὰ ἀκολουθήσῃς τὰ διαδήματα τοῦ νέου ἐκείνου. (Δεικνύει τὸ δρωμάτιον ἐνῶ εὐρίσκειται ὁ Δετουρβίλ.)

ΑΝΤ. Τοῦ κυρίου Δετουρβίλ;

ΣΑΠΦ. Μάλιστα.

ΑΝΤ. (Καλὰ τὸ εἶπα ἐγὼ.) Μὴ σὰς μέλλῃ, κυρία, ἔχω ποδάρια δυνχετὰ καὶ θὰ τὸν ἀκολουθήσω παντοῦ.

ΣΑΠΦ. Νὰ ἀκούῃς πᾶν ὅτι λέγει.

ΑΝΤ. Ἰσα, ἴσα τὰ αὐτῆ μου εἶνε ἐπίτηδες καμωμένα διὰ νὰ ἀκούουν.

ΣΑΠΦ. Νὰ παρτηρῆς μὲ ποῖον ἐμιλεῖ.

ΑΝΤ. Ἐννοία σου κυρία μου καὶ ἔχω ἄματι διαβολευμένο.

ΣΑΠΦ. Πολὺ καλὰ πρὸς τὸ παρὸν λάβε αὐτὸ τὸ βαλάντιον.

ΑΝΤ. Εὐχαριστῶ. (Ἰὺν' μικρὸ μού φαίνεται.)

ΣΑΠΦ. Ἐάν' μὲ ὑπηρετήσῃς καλῶς, . . .

ΑΝΤ. Θὰ μού τὸ μεγαλώσετε. Ἐκατάλαβα.

ΣΑΠΦ. Βεβαιότατα.

ΑΝΤ. Μείνετε ἔουχος λοιπόν. Ἀφήστε τὴν δουλιὰ ἐπί-
νω μου.

ΣΑΠΦ. Πρὸ πάντων . . .

ΑΝΤ. Σιωπή, κυρία. Ἴδού τον ἐκεῖ, ἀνοίγει τὸ παράθυρον.

ΣΑΠΦ. Ἐγὼ ἐξέρχομαι . . .

ΑΝΤ. Καλά, καλά. Ἐμπιστευθήτε εἰς ἐμέ.

ΣΑΠΦ. Μὲ φρόνησιν καὶ ἐπιτηδειότητα, διὰ νὰ μὴ ἐνοή-
σῃ ὅτι ἡ ἐρωμένη του Σαπφειρίνη εἶναι ἐδῶ. (φεύγει)

ΑΝΤ. Χοῦμ! Ἐμβῆκα εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐρω-
μένη του. Ἡ κακομοίρα πῶς ἔκανε! Θὰ ζηλεύῃ ὡς φαίνεται.
Ἐάν Ἀράπιδες ζηλεύουν αὐταῖς ἢ γυναῖκες. (ἄποσύρεται εἰς
μῖαν γωνίαν).

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΔΕΤΟΥΡΒΙΑ, ἐκ τοῦ παραθύρου καὶ ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

ΔΕΤΟΥΡ. Τρεῖς ἡμέρας εὐρίσκουμαι ἐδῶ καὶ δὲν εἰμπόρεσα
ἀκόμη νὰ ἴδω τὸν ἄγγελον αὐτόν, τὴν ὥραίαν Ἐρνεστίναν.

ΑΝΤ. (Τί κρίμα! νὰ ἦναι ἄρρωστος ὁ κακομοίρης.)

ΔΕΤ. Ἄχ! πόσον ὥραία ἦτο ὅταν τὴν εἶδα εἰς τὸν χορόν
τοῦ Βανελάκ.

ΑΝΤ. (Εἰς τὸν χορόν τοῦ Βανελάκ. Τί! . τί! .)

ΔΕΤ. Κεὶ ὁ εὐλογημένος ἐκεῖνος Ἀντώνιος δὲν φαίνεται
ἀκόμη. Ἴσως καὶ αὐτὸς προσποιεῖται τὸν ἀσθενῆ διὰ νὰ κά-
μῃ τὸν ἔρωτα μὲ τὴν Μαρίαν του. Θὰ νοσηλεύεται καὶ αὐτὸς
εἰς κανὲν δωμάτιον, καθὼς ἐγὼ τώρα, ὁ ὁποῖος ἕνεκα τοῦ ἔ-
ρωτος ὑποβάλλουμαι εἰς αὐστηράν δίαιταν.

ΑΝΤ. (*Ὡς προσποιεῖθῶ, ὅτι ἔρχομαι ἀπ' ἐξῶ).

ΔΕΤ. ὦ! Ἴδού τον. Εἶσαι σὺ Ἀντώνιε;

ΑΝΤ. Μάλιστα κύριε. Ἀλλὰ διατὶ ἐσηκώθητε τόσο ἐνω-
ρίς, ἐνῶ εἰσθε ἄρρωστος. Δὲν ἐνθυμείσθε τί σὰς διέταξεν ὁ
Ἰατρός;

ΔΕΤ. Οὔτε τὸ ἐλησμόνησα ἀλλ' ὁ στόμαχός μου εἶνε κενός
καὶ δὲν εἰμπόρεσα νὰ κοιμηθῶ. Ὁ Ἰατρός μὲ ὑπέβαλεν εἰς
αὐστηράν δίαιταν.

ΑΝΤ. Ἐκαμε καλὰ ὁ Ἰατρός. Ὅσον εἰμπορεῖτε δίαιταν!
Νερὸν μόνον, διὰ νὰ μὴ σὰς προσβάλλῃ ἡ λύσσα.

ΔΕΤ. Ὁ διάβολος νὰ πάρῃ καὶ τὴν δίκαιταν καὶ τὸν Ἰατρὸν καὶ σένα καὶ τὴν λύσσα.

ΑΝΤ. (Βαρυσὴ εἶναι ὁ κακομοίρης. Ὁ ἔρωτας τὸν ἐρλόγισε.)

ΔΕΤ. Ἄκουσε, εἶσαι μόνος;

ΑΝΤ. Ὁλομόναχος.

ΔΕΤ. Ὁὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ ἐν μυστικόν. Περίμενε νὰ ἐξέλθω. (Ἰποσυρεται ἐκ τοῦ παραθύρου)

ΑΝΤ. Μυστικόν. Καὶ ἄλλος μὲ τὰ μυστικά. Αἱ! καυμένη Ἀντώνιε, ἔγινες πνευματικός, καὶ ξεμολογοῦνται γυναῖκες ἄνδρες σὲ σένα. Ἄς κάνωμεν τὸν πνευματικόν, ἀρκεῖ νὰ ἐγαίνουν τὰ ψαλτικά. Α! Ὁ Ἰατρός.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Ἰατρός καὶ ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

ΙΑΤΡ. (Εἰσέρχεται κρατῶν ἀνὰ χεῖρας χάρτην καὶ ἀναγιγνώσκων χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸν Ἀντώνιον.) Συνταγὴ διὰ τοὺς ὑπ' ἀριθμὸν 2, 5, καὶ 9 ἀσθενεῖς. Εἰς τὸν πρῶτον μίαν λεμονάδα Γλαζόζα, ἐπειδὴ εἶναι Ἀγγλος νὰ καταπραυνῆ τὸ ἐξερρηθισμένον νευρικόν του σύστημα. Ἐν ἰσχυρὸν τοικίον διὰ τὴν δευτέραν διότι εἶναι χίτρα ἐξητλημένη. Ῥαδικίων ζωμὸν εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 9. πρὸς κατάσβεσιν τῆς ἐρωτικῆς φλογός του. Ἀνὰ ἐν ποτήριον ὕδατος θερμοῦ 58 βαθμῶν εἰς ἕκαστον τῶν λοιπῶν ἀσθενῶν μου πρὸς κυκλοσφρίαν τοῦ κρουολογημένου αἵματός των.

ΑΝΤ. (58 βαθμοὺς ζεστό νερό. Χωρὶς ἄλλο τοὺς ἔχομεν διὰ τὸν ἄλλον κόσμον.)

ΙΑΤΡ. Α! εἶσαι ἐδῶ, Ἀντώνιε; Εἶδες κανένα ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς μου;

ΑΝΤ. Ὅχι.

ΙΑΤΡ. Πῶς!

ΑΝΤ. Δηλαδή ἤθελα νὰ εἶπω ὅτι εἶδα ἐκείνην τὴν χίτραν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 δωμάτιον.

ΙΑΤΡ. Αἱ! πῶς σοῦ φαίνεται; δὲν εἶναι ὠραία ἢ γυνὴ ἐκείνη;

ΑΝΤ. Χί! Χί! Χί! Χί!

ΙΑΤΡ. Ἀποκρίσου λοιπόν.

ΑΝΤ. Μάλιστα. Χί! Χί!

ΙΑΤ. Ἀλλὰ τὸ κακὸν εἶναι τοῦ δὲν εἰζεύρω ἀκόμη τὴ ἀσθενεῖαν ἔχει. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι θὰ εὔρω κάμυιαν καὶ δι' αὐτήν. (Εἰσέρχεται ὁ Δετουρβίλ· ὁ Ἴατρὸς στρεφόμενος βλέπει τὸν Δετουρβίλ.)

(Εἰσελθόντος τοῦ Δετουρβίλ ἐκπλήσεται ὁ Ἴατρὸς.)

ΙΑΤ. ὁ Δετουρβίλ!

ΑΝΤ. (Αἶ! τώρα τὴν ἔπαθε· νὰ ἰδῶμεν πῶς θὰ τὰ καταφέρη.)

ΙΑΤ. Διατὶ ἐσηκώθης τόσον ἑνωρίς; (παρτηρῶν τὸ ὄρολόγιόν του). Δέκα ὥραι! διάβολε. Πολὺ ἤργησα. (Αὐτὸς δὲν με καλοπληρώνει καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ βραδύνω νὰ τὸν ἐπισκέπτομαι. Τοιούτους ἀσθενεῖς καλοπληρωτάς πρέπει νὰ τοὺς καλομσταχειρίζεται ὁ Ἴατρὸς.)

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΔΥΕΤΟΡΒΙΑ, ΙΑΤΡΟΣ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

ΔΕΤ. (Ἀνάγκη νὰ προσποιηθῶ δξύτητα τῆς ἰδανικῆς ἀσθενείας μου).

ΙΑΤ. Αἶ! πῶς ἔχει ἡ ὑγεία σας σήμερον; (ἐξετάζει τὸν σφυγμόν.)

ΔΙΤ. Αἰσθάνομαι μεγάλην ἀδυναμίαν, ἐξοχώτατε, οἱ πόδες μου κλονίζονται. (προσποιεῖται τὸν λιπόθυμον). Ἄχ! Θεέ μου! δὲν εἰζεύρω τι ἔγω. Μοῦ ἔρχεται λιποθυμία. κρατήσατέ με σὰς παρακαλῶ Ἴατρέ. (πίπτει ἐπὶ τῆς ἔδρας).

ΙΑΤ. Τρέξε γρήγορα, Ἀντώνιε, φέρε ὀλίγο ῥεῖδι. Ἀκόμη ἐδῶ εἶσαι;

ΑΝΤ. Ἀμέσως ἐξοχώτατε. (ἐξέρχεται· ὁ Ἴατρὸς προστρέβει τὰς χεῖρας του).

ΙΑΤ. Γρήγορα Ἀντώνιε.

ΑΝΤ. (ἐπανερχεται φέρον φιάλην ῥεϊδίου) Ἰδοῦ, Ἴατρέ. Εἶναι τριανταφυλλόξειδο. Φωτιά μοναχή.

ΙΑΤ. Χύστε ὀλίγους σταγόνους ἐδῶ εἰς τὴν παλάμην μου (Θέτει τὸ ῥεῖδιον εἰς τὴν ρίνα τοῦ Δετουρβίλ).

ΑΝΤ. Ἰδοῦ! ἀναλαμβάνει, συνέρχεται, ἀνοίγει τὰ μάτια του. Τὸν καυμένον.

ΙΑΤ. Ὅσφρανηθῆτε! Ὅσφρανηθῆτε ἀκόμη. Διατὶ νὰ κατα-

βήτε τῆς κλίνης. Διατί νά ἐξέλθετε ἀπό τὸ δωμάτιόν σας. Πῶς διήλθετε τὴν παρελθούσαν νύκτα.

ΔΕΤ. (προσποιούμενος ὅτι συνῆλθε). Κάκιστα. δὲν ἔκλεισα τὸ μάτι μου.

ΙΑΤ. Καλά!

ΔΕΤ. Ἦμην πολὺ ἀνήσυχος· πολὺ τεταραγμένος καὶ οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας μου ἤκούοντο δυνατά.

ΑΝΤ. Καὶ βέβαια! Τί θὰ εἶπῃ. Ἐρωτοκτυπήματα τῆς καρδιάς ἀκούονται ὅταν κομβολόγια καλογερικά.

ΔΕΤ. (Ἄ! Ζῶν μὲ κατέστρεψες).

ΙΑΤ. Καλά. Καλά.

ΔΕΤ. Ἦκούσατε, ἐξοχώτατε. παλμούς τῆς καρδίας, συνεχεῖς καὶ σφοδρούς.

Ἰατρός. Καλά, πολὺ καλά.

ΔΕΤ. Καὶ ζάλην εἰς τὴν κεφαλήν.

ΙΑΤ. Κάλλιστα.

ΑΝΤ. (ὁ ἄνθρωπος πεθαίνει καὶ ὁ Ἰατρός τοῦ λέγει, κάλλιστα.

ΔΕΤ. Ἄχ! δὲν ἀντέγω πλέον.

ΙΑΤ. Εἶμαι εὐχαριστημένος. Ἄς ἴδωμεν τὸν σφυγμόν. (ἐξετάζει). Δὲν εἶναι τίποτε. ὁ σφυγμὸς εἶναι τακτικὸς. Θὰ ὑπομείνετε ὀλίγον ἀκόμη.

ΔΕΤ. Ἄ· ἠθέλια Ἰατρέ; (Τόσῳ καλλίτερον, ἀφοῦ δὲν εἶδα τὴν Ἐρεστίαν ἀκόμη.)

ΙΑΤΡ. Αἰσθάνεσθε βάρος εἰς τὴν κεφαλήν;

ΔΕΤ. Μάλιστα, τὸ κεφάλι μου τὸ αἰσθάνομαι πολὺ βαρύ.

ΙΑΤΡ. Περὶέργον, πρὶν ἤτο πολὺ ἐλαφρόν!

ΔΕΤ. Ἀλήθεια!

ΙΑΤΡ. Ἐνθαρρυνθῆτε. Ἡ θεραπεία σας εἶναι εὐκόλος ἀλλ' ἀπαιτεῖται νά μείνετε περιορισμένος ἐξ ἡ ἐλατῶ μῆνας ἀκόμη.

ΔΕΤ. (Ἐξ ἡ ἐκτῶ μῆνες;)

ΑΝΤ. (Γιὰ νά γίνῃ μούμιζα σωστή)

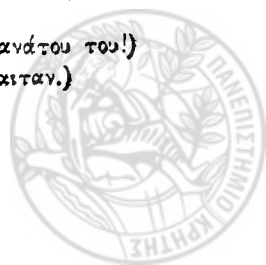
ΙΑΤΡ. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ αὐτὸ θὰ ἐξακολουθῆτε αὐστηρὰν διαίταν.

ΔΕΤ. (ὦ! ἀνάθεμά σε, διαίτα. Ὁ μὲ κάμη μακαρίτην.)

ΙΑΤΡ. Μάλιστα, αὐστηροτάτην διαίταν.

ΑΝΤ. (Γιὰ νά φάμε δηλαδὴ τὸ δαῖπνο τοῦ θανάτου του!)

ΔΕΤ. Ὁ διάβολος νά πάρῃ καὶ σὲ καὶ τὴν διαίταν.)

ΙΑΤΡ. Καὶ ἀκολούθως βλέπομεν. Σᾶς ἀφίνω τώρα καὶ πει-
γαίνω νὰ ἐπιτεκνήσω τοὺς ἄλλους ἀσθενεῖς μου. Ὑποταχθῆτε
εἰς τὰς Ἱατρικὰς συμβουλὰς μου καὶ ἐστὲ βέβαιος ὅτι τὰ
πράγματα θὰ βελτιωθῶν κατ' εὐχὴν. Εἶναι ἄπειροι οἱ ἀσθενεῖς
τοὺς ὁποίους ἐθεράπευσα. Ἐρωτήσατε περὶ τούτου τὸν Ἀν-
τώνιον.

ΑΝΤ. Μάλιστα ἐγὼ εἶπα νὰ βεβαιώσω πόσοι ἐμῆθκαν
καὶ πόσοι ἐγύγαν ἀπ' ἐδῶ μέσα.

ΔΕΤ. Εἶμαι πεπεισμένος περὶ τῆς θεραπείας, Ἱατρέ. Οἱ
συμβουλαὶ σας παρέχουν ἄκραν ἐμπιστοσύνην.

ΑΝΤ. Ὁ Ἱατρός ἀπ' ἐδῶ κάμνει θαύματα. (Καθημερινῶς
ἐκδίδει διαβατήρια διὰ τὸν ἄλλον κόσμον.)

ΙΑΤΡ. Θάρρος λοιπὸν, φίλε μου! μικρὸς περίπατος! Ὁλίγη
διασκέδασις καὶ αὐστηροτάτη δίαιτα. (φρύγει)

ΑΝΤ. Προσκυνῶ. Ἱατρέ.

ΔΕΤ. Ἀνεχώρησε τέλος πάντων. Ὅπου θὰ εἶπῃ ἔμαθον ἄ-
ριστα τὴν τέχνην νὰ προσποιῶμαι τὸν ἀσθενῆ καὶ νὰ ἐμπαίζω
τὴν Ἱατρικὴν.

ΑΝΤ. Ποῖον ἐμπαίζετε;

ΔΕΤ. Τὸν Ἱατρὸν.

ΑΝΤ. Τὸν Ἱατρὸν;

ΔΕΤ. Βεβαίως. Ἐλα ἐδῶ κύτταξέ με.

ΑΝΤ. Ἄγ γὰρ τώρα ἐκατάλαβα τὴν ἀσθένειάν σας.

ΔΕΤ. Ἡ ἀσθένειά μου εἶνε πλαστή.

ΑΝΤ. Καὶ διαμέ ετε εἰς τὸ μέρος τοῦτο; . .

ΔΕΤ. Ἐνεκα μυστικοῦ τινός.

ΑΝΤ. Λοιπὸν εἴσθε . . .

ΔΕΤ. Ἐρωτευμένος.

ΑΝΤ. Ἀλήθεια;

ΔΕΤ. Ἀληθέστατα. Μάθε ὅτι ἐδῶ εἰς τὸ μέρος τοῦτο κα-
τοικεῖ ἓνας Ἄγγελος.

ΑΝΤ. Ἄγγελος; καὶ ὑπάρχουν Ἄγγελοι ἐδῶ;

ΔΕΤ. Ναι καὶ εἶναι δέκα ἑπτὰ ἔτων.

ΑΝΤ. Ὁ Ἄγγελος!

ΔΕΤ. Εἶναι ὡραιωτάτη.

ΑΝΤ. Ὁ Ἄγγελος εἶνε θηλυκοῦ γένους;

ΔΕΤ. Χαίριστα.

ΑΝΤ. Ὁ Ἄγγελος ὁ θηλυκός;

ΔΕΤ. Είναι ζωηρά και πνευματώδης.

ΑΝΤ. Ποιός, καλέ, ή 'Αγγελίνα ;

ΔΕΤ. Είναι ροδόχρους, ευκίνητος . . . χρυσαλλίς . .

ΑΝΤ. 'Η 'Αγγελίνα ;

ΔΕΤ. 'Η 'Ερνεστίνε, ανόητε, ή 'Ερνεστίνα, ή άνεψιά του δαιμονισμένου 'Ιατρού.

ΑΝΤ. 'Αλλά έδώ είς την οικίαν του 'Ιατρού δέν είναι μόνον ή 'Ερνεστίνα, αλλά και . . .

ΔΕΤ. Και μία άλλη γυνή επίσης ώραία.

ΑΝΤ. Πώς ! είξεύρετε ποία είναι ;

ΔΕΤ. Χθές, ότε έπεριπάτουν είς τόν κήπον, είδα να σταθή μία άμαξα, έξ ής έξήλθε μία γυνή. τής όποιας τό πρόσωπον ήτο κεκαλυμμένον με μέλανα πέπλον, και δέν ήδυνήθηγν να την γνωρίσω. 'Αλλ' εκ του βραδύσματος της και των περιποιητικών τρόπων της, ήσθάνθηγν δι' αυτήν . . έρωτα . .

ΑΝΤ. Και καλά έθήλυκός 'Αγγελος ή 'Ερνεστίνα ;

ΔΕΤ. Τί πειράζει ; 'Εγώ εύχαριστούμαι να μοιράζω την καρδίαν μου είς πάν μέρος ένθα εύρίσκω την ώραισότητα.

ΑΝΤ. 'Ομιλείτε με τά σωστά σας ;

ΔΕΤ. Βεβαίωςάτα. Διατί αυτή ή πορία ;

ΑΝΤ. Λοιπόν, σαν να είπώμεν, σεις τώρα αγαπάτε και τάς δύο.

ΔΕΤ. 'Εννοείτε.

ΑΝΤ. 'Αλλά πώς γίνεται να συμβιβασθούν δύο αγάπαις μαζή.

ΔΕΤ. 'Ανόητε ! και άπορείς διá τούτο ;

ΑΝΤ. 'Απορώ και θαυμάζω μάλιστα.

ΔΕΤ. Δέν πρέπει, αγαπητέ μου 'Αντώνιε να άπορης. Τό ποιούτον έγινε συνήθεια πλέον είς την σημερινήν εποχήν.

ΑΝΤ. Σάν πώς έχετε δίκαιον.

ΔΕΤ. Και δέν μου λέγεις, 'Αντώνιε. Γνωρίζεις τό όνομα της κυρίας αυτής ;

ΑΝΤ. Τό όνομα της ; δέν τό γνωρίζω. Αυτή όμως γνωρίζει πολύ καλά τό ίδιόν σας και μάλιστα σας έπαινει, ότι είσθαι ώραίος, έράσιμος . . .

ΔΕΤ. Σού τό είπε αυτό ; είσαι βέβαιος σου τό είπε ;

ΑΝΤ. Μάλιστα

ΔΕΤ. ('Ω λατρευτή είκών της καρδίας μου, και έν τούτοις

νά ἀγνοῦ τὸ ὄνομά σου. Ποία νά ἦσαι ἀρὰ γε ; πῶς νά σέ λέγουν ;

ΑΝΤ. (Χωρίς ἄλλο εἶνε παλαβός !)

ΔΕΤ. (Ἄ ! μοι ἐπῆλθε μιὰ ἰδέα.) Ἐντῶνις, σὺ εἶσαι ἀνθρώπος ἱκανός.

ΑΝΤ. (γελῶν) Ἡ καλοσύνη σας.

ΔΕΤ. Τίμιος.

ΑΝΤ. Ἀφοῦ τὸ λέγετε.

ΔΕΤ. Καὶ προθυμώτατος.

ΑΝΤ. Νά ἦσθε καλά. Εἶνε ἡ μὴν ἀλήθεια, ποῦ εἶπτε.

ΔΕΤ. Ἄκουσε λοιπὸν τώρα. Θὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ κάτι τι, τὸ ὅποιον ἐμὲ μόνον ἐνδιαφέρει.

ΑΝΤ. Σὰς περιμένω μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα. Δὲν βλέπετε ;

ΔΕΤ. Θὰ σοῦ δώσω μιὰν ἐπιστολὴν . . .

ΑΝΤ. Διὰ τὴν κυρίαν Ἐρνεστίναν ;

ΔΕΤ. Ὅχι δὰ καὶ σύ.

ΑΝΤ. Ἀλλὰ διὰ ποῖον ;

ΔΕΤ. Δι' ἐκείνην, ἥτις σοῦ εἶπε, ὅτι εἶμαι ὠρῆσιος νέος καὶ ἐράσιμος. Περιμένει μιὰν στιγμὴν νά τὴν γράψω. (ἔξάγει ἐκ τοῦ κόλπου του χαρτοφυλάκιον καὶ γράφει παρὰ τῆ τραπέζῃ).

ΑΝΤ. (Αὐταῖς ἡ ἐρωτοφλεγμοναῖς μὲ κάμουν νά γελῶ, καὶ νά ξεκαρδιζώμαι. Τί καλά ποῦ κάνουμε ἡμεῖς οἱ δούλοι. Οὔτε γράμματτα, οὔτε στεναγμούς, οὔτε βάρτανα, οὔτε νήστειαις. Μὰς ἄρесе καμμιὰ συναδέλφη, τῆς τὸ λέμε παρρησία, μὰς στεφανώνει ὁ παππᾶς καὶ τελείωσε. Τρῶμε τὰ κουφέτα μας καὶ ἡσυχάζουμε.)

ΔΕΤ. Ἴδού, λάβε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν, καὶ ἐγχειρίσέ την πρὸς τὴν ἀγνωστον κυρίαν τῆς καρδίας μου.

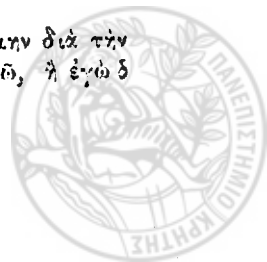
ΑΝΤ. Πολὺ καλά, ἐμπιστευθῆτε εἰς ἐμέ.

ΔΕΤ. Πρῶτον ὅμως ὑπάγε νά σχηματίσῃς μιὰν ἀνθοδέσμη, ἀπο τὰ ὠραιότερα ἀνθη, τὰ ὅποια εὑρίσκονται εἰς τὸν κήπον.

ΑΝΤ. Διὰ τὴν κυρίαν, τὴν ἀγνωστον, βέβαια.

ΔΕΤ. Ὅχι, ἀνόητε! τὴν μὲν ἐπιστολὴν θὰ ἐγχειρίσῃς πρὸς τὴν ἀγνωστον κυρίαν, τὴν δὲ ἀνθοδέσμη πρὸς τὴν κυρίαν Ἐρνεστίναν !

ΑΝΤ. (Ἐπιστολὴν διὰ τὴν μίαν, ἀνθοδέσμη διὰ τὴν ἄλλην.) Ποιὸς εἶνε τώρα τίμιος ; Ὁ κύριος ἀπ' ἐδῶ, ἢ ἐγὼ ;

ὀπρῆτης. Αὐτὸς περιγεῖα καὶ τὰς δύο. Ἐνῶ ἐγὼ λατρεύω
μίαν καὶ μόνην, τὴν Μαρίαν μου.

ΛΕΤ. Ἀκόμη ἐδῶ εἶσαι;

ΑΝΤ. Ἐφυγα. (ἐξέρχεται).

ΔΕΤ. Ἐὰν ἡ κυρία Σαπφειρίνη ἐμάνθανε ὅτι εὐρίσκομαι
ἐδῶ, τίς εἰξεύρει τί συμπεράσματα θὰ ἔλαμεν μετὰ τὸν νοῦν
της, καθὼς μάλιστα εἶναι καὶ ζηλότυπος... Τί κεραυνοὶ
ἀργῆς καὶ ζηλείας θὰ ἐκρηγνύοντο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. Ἄλλ'
εἶνε ἀδύνατον νὰ τὸ μάθῃ.

ΑΝΤ. (ἐπιστρέφων) Ὁ κύριος Ἰατρός ἐπιστρέφει.

ΔΕΤ. Ἀναθεματισμένος Ἰατρός. Ἄς ἀπορύγω τὰς συν-
ταγὰς του καὶ ἄς προσπαθῆσω νὰ ἴδω τὴν ὠραίαν Ἐρνε-
στίναν. (τῷ Ἀντωνίῳ) Φρόντισον διὰ τὴν ἐπιστολήν. Σοὶ
συνιστῶ Ἐχεμύθειαν. (φεύγει)

ΑΝΤ. ὦ διάβολε! μὰζ' ἢ μετὰ τὸν Ἰατρὸν εἶναι καὶ ὁ κύ-
ριος Μοριμβάλ. Ἄς προσποιηθῶ ὅτι ποτίζω τῆς γλάστραις
καὶ ἔτσι θὰ ἀκούσω τί λέγουν.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΜΟΡΙΜΒΑΛ, ΙΑΤΡΟΣ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

ΜΟΡ. Τέλος πάντων, ἀκριβέ μου Ἰατρὲ, ὁμολογῶ ἀπὸ
καρδίας, ὅτι εἶμαι εὐτυχής.

ΑΝΤ. (εἶνε εὐτυχής!)

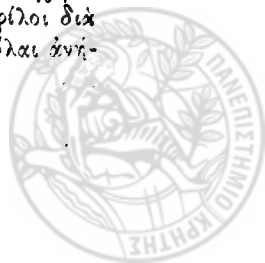
ΜΟΡ. Ἡ εὐτυχία μου δὲν εἶνε πλέον μυστικὴ καὶ εἰμπο-
ρῶ νὰ εἶπω εἰς ὅλους ἐλευθέρως, ὅτι ἡ Ἐρνεστίνα ...

ΙΑΤ. Καὶ μάλιστα εἰμφορεῖς νὰ προσθέσης μετὰ πεποι-
θήσεως, ὅτι ἐγὼ σοῦ τὴν ἔδωκα διὰ σύζυγον ὅτι ὁ γάμος
ἐγένετο.

ΑΝΤ. (Ἐγίνεν ὁ γάμος! λοιπὸν εἶνε ὑπανδρευμένη!)

ΙΑΤΡ. Διοτι συλλογίσου, ὅτι ἂν ὁ γάμος δὲν ἐγένετο μυ-
στικός ἤθελες ὑποστῆ μεγάλα ἔξοδα, θὰ ἦσο ὑποχρεωμένος
νὰ δώσης χορὸν, νὰ προσκαλέσης τοὺς συγγενεῖς, τοὺς φίλους
καὶ νὰ ἐξοδεύσης τὰ χρήματά σου χωρὶς λόγον, ἐνῶ ...

ΜΟΡ. Ὅχι, Ἰατρὲ ὄλα αὐτὰ θὰ γίνον. Ὅλα δώσω χορὸν
μεγαλοπρεπῆ θὰ προσκληθῶσι οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι διὰ
νὰ συμμετάσχουσι τῆς εὐτυχίας μου. Οἱ δαπάναι ὅλαι ἀνή-
κουσιν εἰς ἐμέ.

ΙΑΤΡ. Πῶς! Τί εἶπετε;

ΜΟΡ. Ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ δοθῇ γεῦμα, χορὸς, νὰ γίνουν παιγνήδια, φωταΐαι . . .

ΙΑΤΡ. Τί ἀκούω!

ΜΟΡ. Μάλιστα, μάλιστα! Πρέπει νὰ ἐκδηλώσω τὴν χάραν μου. Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων δὲ θὰ ἦνε εἰς στενὸς μου φίλος, πνευματώδης καὶ εἰς ἄκρον εὐφυλόγος, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ ὑπὲρ τὸ δέον ὡς δημοτράπεζος.

ΙΑΤΡ. Καὶ πῶς ὀνομάζεται αὐτὸς ὁ φίλος;

ΜΟΡ. Ὁ κύριος Δετουρβίλ.

ΙΑΤΡ. Δετουρβίλ!

ΑΝΤ. (Ἄμ τώρα ποῦ ἔγινε ὁ γάμος, θὰ τὸν πιάσουν τρεμοῦλλας καὶ ἀνατριγίλες.)

ΜΟΡ. Μάλιστα, ὁ Δετουρβίλ εἶναι νέος τοῦ συρμοῦ· τὸ πρωτότυπον τῆς Πιριρινῆς κομψότητος.

ΙΑΤΡ. Ἐγὼ τὴν τιμὴν νὰ τὸν γνωρίζω κάλλιστα.

ΜΟΡ. Τὸν γνωρίζετε;

ΙΑΤΡ. Τὸν ἔχω πλησίον μου πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

ΜΟΡ. Ἀληθῶς;

ΙΑΤΡ. Ἐρωτήσατε περὶ τούτου τὸν Ἀντώνιον.

ΑΝΤ. Ἀλήθεια κύριέ μου. Αὐτὸς ὁ Δετουρβίλ εἶνε ἓνας ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ἀσθενεῖς μας.

ΜΟΡ. Ὁ Δετουρβίλ εἶνε ἀσθενής!

ΑΝΤ. Πάσχει ἀπὸ ἐρωτοφλεγμονίαν.

ΜΟΡ. Ἀπὸ ἐρωτομανίαν;

ΙΑΤΡ. Θέλει νὰ σᾶς εἶπῃ ἀπὸ νευραλγίαν καὶ λέγει ἐρωτομανίαν.

ΜΟΡ. Ἐχεται ὠφελείας ἀπὸ αὐτόν;

ΙΑΤΡ. Καὶ πολλὰς μάλιστα. Μοῦ δίδει καθ' ἑκάστην ἓν εἰκοσάφραγκον.

ΑΝΤ. Καὶ εἰς ἐμὲ τὸ ἴδι . . .

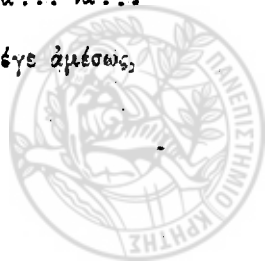
ΙΑΤΡ. Πῶς! τί!

ΑΝΤ. (ᾧ διάβαλε! μοῦφυγε!)

ΙΑΤΡ. Δίδει καὶ εἰς σὲ ἓν εἰκοσάφραγκον. Ὁμίλει, ἐξηγήσου.

ΑΝΤ. (Ἀναθεματισμένη γλῶσσα μου!) Ἦθελα . . . νὰ . . . εἶπω . . . ὅτι . . . ἐγὼ . . . δηλαδή . . .

ΙΑΤΡ. Διατί ἐμπερδεύεται ἡ γλῶσσά σου. Λέγε ἀμέσως, διατί σοῦ δίδει τὸ εἰκοσάφραγκον;

ANT. Σᾶς τὸ λέγω, ἀμέσως. (Τὶ διάβολο νὰ τοῦ εἶπω τώρα.)

MOP. Λοιπὸν θὰ μᾶς εἶπης, ναὶ ἢ ὄχι ;

ANT. Ἀκούεις ἐκεῖ. Λοιπὸν μοῦ ἔδωσε ἓνα εἰκοσάφραγκον διὰ νὰ μοῦ δώσῃ νὰ καταλάβω πῶς δὲν εἶναι ἀσθενής.

IATP. Τί εἶπες!

ANT. Δηλαδή ἤθελα νὰ εἶπω, ὅτι τάχα εἶνε ἀσθενής, ἀλλ' ὄχι καθὼς τοῖς ἄλλοις ἀσθενεῖς. Ὅτι ἡ ἀσθένειά του εἶνε διαφορετικὴ ἀπὸ τῆς ἄλλαις ἀσθένειαις, διότι εἶνε ἀρρώστια τῆς καρδιάς καὶ τὴν λέγουν ἐρωτοπλεγμονίαν.

IATP. Ὁ Δετουρβίλ εἶνε ἐρωτευμένος ;

MOPIM. Καὶ μὲ ποῖαν ;

ZNTΩN. Μὲ ποῖαν ; Ἀμ' πῶς θὰ τὸ ῥεῖρω, γὼ μὲ ποῖαν.

MOPIM. (Τῷ Ἱατρῷ) Εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ μάθωμεν.

IATP. Μεβαιοτάτα ὁ Ἱατρός ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τὰ εἶδη τῶν ἀσθενειῶν ὅλων τῶν ἀσθενῶν του. Λέγε λοιπὸν μὲ ποῖαν ;

ANTΩN. Κυρίέ μου, νομίζω, ὅτι εἰςέριτε καλὰ ἐκείνη τὴν παλαιὰ κυρία, ἡ ὁποία κατοικεῖ ἐκεῖ (δεικνύει τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 δωμάτιον.)

IZTP. Ψεῦδεςσαι.

ANTΩN. Αἶ! τότε θὰ ἦνε ἐκείνη ἡ ἄλλη . . .

IATP. Ποία ἄλλη ;

ANTΩN. Ἐκείνη ἡ Ἀγγλίδα, ποῦ ἦλθε ἀπὸ τὴν Γερμανίαν.

MOPIM. Ἀπαιτοῦμεν νὰ μᾶς εἶπης τὴν ἀλήθειαν, ἤκουσε; τὴν ἀλήθειαν.

IATP. Ἐὰν δὲν μᾶς εἶπης εὐλικρινῶς τὴν ἀλήθειαν, θὰ σὲ ἀποβάλλω ἐκ τῆς ἐργασίας μου.

ANTΩN. (Βλέπω ὅτι τὸ κακὸν αὐξάνει. Ἄς τοὺς εἶπω τὴν ἀλήθειαν.)

IATP. Λέγε λοιπὸν, τί σκέπτεσαι ;

ANTΩN. Λοιπὸν μάθετε, ὅτι ὁ ἀρρωστός μας εἶνε ἐρωτευμένος μὲ τὴν γυναῖκα σας, τὴν κυρίαν Ἐρνεστίναν καὶ ἡ ἀρρώστια του εἶνε προσποίησης.

MOPIM. Εἶνε ἐρωτευμένος μὲ τὴν σύζυγόν μου;

IATP. Καὶ ποῦ καὶ πῶς τὴν ἐγνώρισε ;

ANTΩN. Εἰς τὸν χορὸν τοῦ Βανελάκ.

IATP. α! αὐτὸ εἶνε τρομερὸν. Νὰ κατηγορῆς τὸν ἀσθενῆ

μου! δὲν εἰςεύρεις ὅτι διὰ τούτου προσβάλλομαι ἐγὼ ὁ Ἰα-
τρός σου.

MORIM. (τῷ Ἰατρῷ) Νὰ χλευάζεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

ΙΑΤΡ' Εἶνε πρᾶγμα ἀσυγχώρητον.

MORIM. Εἶνε ὑπόθεσις σκανδαλώδης.

ΙΑΤΡ. (Τῷ Ἀντωνίῳ) Ἀθλιε . . . μάθε ὅτι ἂν ἦνε ψευδῆ
ὅσα λέγεις τότε ἀλλοίμονον εἰς σέ.

ΑΝΤΩΝ. (Καθὼς βλέπω αἱ ἐρωτικαὶ τῶν φλόγες τὸ δικό
μου τὸ κεφάλι θὰ κάψουν.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΣΑΠΦΕΙΡΙΝΗ καὶ οἱ ἀνωτέρω

ΣΑΠΦ. Τί συμβαίνει, ἀκριβέ μου Ἰατρέ, μήπως ἡ ἀσθε-
νειά μου εἶνε ἐπικίνδυνος;

ΙΑΤΡ. Ὅχι, κυρία μου. Μπᾶ, μπᾶ, μπᾶ. Αὐτὸς ὁ ἀνόητος
ἐδῶ θέλει καὶ καλὰ νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι ἓνας κάποιος Δετουρβίλ,
ὁ σπουδαιότερος τῶν ἀσθενῶν μου . . .

ΣΑΠΦ. (Ἰδοὺ ἡ στιγμή καθ' ἣν θὰ τὰ μάθω ὅλα.) Αἶ
λοιπόν, αὐτὸς ὁ κάποιος Δετουρβίλ . . .

ΙΑΤΡ. Ναι, εἶνε ἀληθές, ὅτι αὐτὸς παραμιλεῖ, ἀπὸ δύο
ἡμερῶν, καὶ ἐκφράζει τὸν πόθον του νὰ τοῦ εὕρω σύζυγον
ἀλλὰ τούτο εἶνε σύμπτωμα τῆς ἀσθενείας του. Ὁ βλάξ δὲ
οὗτος, ὁ ὑπηρέτης διέσχυρίζεται ὅτι τρέφει ἔρωτα πρὸς μίαν
κυρίαν.

ΣΑΠΦ. Καὶ ποίαν κυρίαν ζητεῖ ὁ ἀσθενής σας, ὡς σύζυγον;

MORIM. Τὴν προσφιλῆ μου Ἑρνεστίναν, ἥτις πρὸ ὀλίγων
ἡμερῶν ἔγινε σύζυγός μου.

ΣΑΠΦ. (Σύζυγός του! ἀναπνέω.) Πραγματικῶς ἦκουσα καὶ
ἐγὼ νὰ λέγουν κάτι τι, ὅτι ὁ κύριος Δετουρβίλ ἀγαπᾶ τὴν
ἀνεψιάν . . .

ΙΑΤΡ. Τίνος;

ΣΑΠΦ. Τῆς ἐξοχότητός σας.

ΙΑΤΡ. Τὴν ἀνεψιάν μου;

ΣΑΠΦ. Αὐτὴν μάλιστα.

ΑΝΤΩΝ. Λὲν σᾶς τὸ ἔλεγα ἐγὼ ὁ καυμένος.

MORIM. Σιώπα σύ.

ΑΝΤ. Βωθαίνουμαι.

ΣΑΠΦ. Θέλετε νὰ σᾶς δώσω μίαν συμβουλήν. Νὰ τὸν ἀποβάλετε τῆς οἰκίας σας καὶ ἂς ὑπάγῃ νὰ εὕρῃ ἄλλον Ἰατρὸν νὰ θεραπευθῇ.

ΙΑΤΡ. Αὐτὸ ζημιώνει τὴν Ἰατρικὴν ἐπιστήμην μου.

ΣΑΠΦ. Λοιπὸν τί λέγετε περὶ τῆς συμβουλῆς μου;

ΙΑΤΡ. Ἴδου τί λέγω. Θὰ τοῦ κάμω μίαν ἰατρικὴν ἐκδικησιν. Θὰ τὸν καταδικάσω εἰς διπλὴν δίκαιταν.

ΣΑΠΦ. Εὐγε! Ὁραία ἐπιστημονικὴ ἐκδίκησις.

ΙΑΤΡ. Καὶ ἀκολούθως θὰ διακηρύξω τὸ εἶδος τῆς ἀσθενείας του εἰς ὅλον τὸ Παρίσι.

ΣΑΠΦ. (Αὐτὸ εἶνε ὀλίγον δυσάρεστον.)

ΜΟΡ. (Δυστυχῆ φίλε μου! Ὅλοι εἶναι ἐναντίον σου.) Μὴ λησμονῶμεν ὅμως, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος παλλάκις μοὶ ὠμίλησε περὶ μιᾶς χήρας.

ΣΑΠ. Μιᾶς χήρας;

ΜΟΡ. Βεβαίως. Καὶ ὅτι ἡ χήρα αὐτὴ ποθεῖ νὰ τὸν λάβῃ διὰ σύζυγόν της.

ΙΑΤΡ. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο νόστιμον, ἂν καὶ ἡ χήρα περὶ τῆς ὁποίας λέγετε ἦτο ἐδῶ ἀσθενής μου.

ΜΟΡ. ὦ! νοστιμώτατον! δὲν εἶναι ἀλήθεια, κυρία.

ΣΑΠ, Μάλιστα, μάλιστα ὠραιώτον. (Καὶ ποῦ νὰ ἤξεύρουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ χήρα.)

ΜΟΡ. Σᾶς βεβαιῶ, ὅτι θὰ ἦτο καὶ ἀστείον συγχρόνως δι' αὐτὴν τὴν Μαῖμου

ΣΑΠ. (Μαῖμου ἐγὼ!) Εἶσθε πολὺ εὐγενής, κύριε.

ΜΟΡ. Ἄς εἰσέλθωμεν Ἰατρὲ εἰς τὴν αἴθουσαν, νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὴν σύζυγόν μου τὸν ἔρωτα, τὸν ἐποῖον τρέφει δι' αὐτὴν ὁ δετουρβίλ' ἀκολούθως νὰ ἐνεργήσωμεν νὰ συναντηθῇ μετ' αὐτοῦ. Νὰ τὴν πείσωμεν νὰ προσποιηθῇ ὅτι ἀποδέχεται τὸν ἔρωτά του καὶ νὰ τὸν ἐμπαίζωμεν εἰς γελοιοδέστατον βαθμόν.

ΣΑΠ. Προσέξατε ὅμως μήπως τὸ παιγνήδιον ἀποβῇ πρὸς ζημίαν σας; διότι ἡ σύζυγός σας εἶναι ἐλευθέριος καὶ φοβοῦμαι μή...

ΙΑΤ. Ἄ! ὄχι! Ἐγγυῶμαι περὶ τῆς ἠθικῆς της.

ΜΟΡ. Ἐγὼ θὰ κρυβῶ ἐκεῖ.

ΣΑΠ. Καὶ ἐγὼ ἐκεῖ..

ΑΝΤ. Καθώς και ἐγώ.

ΜΟΡ. Ἀφήσετε τὸ πρᾶγμα εἰς ἐμέ.

ΙΑΤ. Ὅχι, ἀφήσατέ το εἰς ἐμέ. Θὰ τὸν ἐκδικηθῶ διὰ τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης μου.

ΜΟΡ. Δοιπὸν, πηγαίνωμεν Ἰατρὲ, νὰ θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν τὸ παιγνίδιον.

ΙΑΤ. Ναι, ἄς ὑπάγωμεν. Ἐλθὲ, Ἀντώνιε. (ἀναχωροῦν ἐκτὸς τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Σαπφειρίνης).

ΑΝΤ. Ἐχω νὰ σᾶς δώσω μίαν ἐπιστολὴν κυρία. Λάβετε, τώρα ὅπου ἔφυγον (τὴν δίδει) Αὐτὴ σᾶς τὰ ἐξηγεῖ ὅλα.

ΣΑΠ. (ἔντρομος) Ἐπιστολή. Ἄς ἴδωμεν (ἀναγινώσκει). Πρὸς τὴν ὠραίαν ἄγνωστον! (Εἰρωνικῶς) Ὠραίαν.

ΑΝΤ. Λέγει τὴν ἀλήθειαν.

ΣΑΠ. Ὁ ἀπατεών!

ΑΝΤ. Ποῖος ἐγώ;

ΣΑΠ. Ὁ προδότης!

ΑΝΤ. Ἐγώ;

ΣΑΠ. Ὁ ἄσπλαγχνος!

ΑΝΤ. Μὰ κυρία μου ἐγώ; . . .

ΣΑΠ. Ὑστερον ἀπὸ τόσας ὑποσχέσεις, ἀπὸ τόσους ὅρκους, νὰ μὲ παραιτήσῃ καὶ νὰ δοθῇ εἰς ἄλλους ἔρωτας. Ἄ! θὰ τὸν ἐκδικηθῶ καὶ ἐγὼ καθὼς ὁ Ἰατρός.

ΑΝΤ. Τί; Θὰ τὸν ἐκδικηθῆτε;

ΣΑΠ. Ναι, θὰ τοῦ δώσω ἓνα μάθημα διὰ νὰ μὴ ἐξαπατᾷ ἄλλοτε τὰς γυναῖκας, καὶ νὰ μὴ παραβαίη τοὺς ὅρκους του. Ἄ! ἐρρίζομαι ὅτι θὰ ἔχη νὰ κάμῃ μαζῆ μου ὁ κύριος ψευδο-Δετουρβίλ. (φεύγει)

ΑΝΤ. Τί νὰ σκεφθῶ καὶ τί νὰ εἰπῶ ὁ κακομοίρης! μακριὰ τὰ ρουχὰ μου ἀπὸ τῆς γυναίκης. Πόσον τὸν λυποῦμαι τὸν δυστυχῆ! Ὅλοι ἐναντίον του. Ἐνας σύζυγος, δύο γυναῖκες, ἕνας Ἰατρός καὶ ἓνας ἀποθαμμένος. Τί νὰ σοῦ κάμω, μόνος μου δὲν εἴμφορῶ νὰ σὲ βοηθήσω. Σὲ ἀφίνω ἐρωτευτηπημένε μου εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ἔρωτος.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

Ερως Ερως

Ἐρνεστίνα

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἐρνεστίνα — Διοικητὴς

Ἡ Σκηνὴ παριστᾷ αἴθουσαν.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΔΕΤΟΥΡΒΙΑ καὶ ΕΡΝΕΣΤΙΝΑ.

ΔΕΤ. (προσφέρων ἀνθοδέσμην τῇ Ἐρνεστίνῃ) Βεβαίως δὲν θὰ ἴσθε τοσοῦτον σκληρὰ νὰ περι φρονήσετε τὴν ἀνθοδέσμην μου.

ΕΡΝ. Ἀλλὰ κύριε...

ΔΕΤ. Μία ἀθῶα ἀνθοδέσμη δὲν δύναται ποτὲ νὰ λογισθῇ ὡς ἐγκλημα.

ΕΡΝ. Ἀφοῦ τοσοῦτον ἐπιμένετε (τὴν λαμβάνει). Ἄς διασκεδάσωμεν ὀλίγον μὲ τὸν γελοῖον αὐτὸν, χάριν τοῦ κυρίου Μοριμβάλλ.

ΔΕΤ. (Πόσον εἶνε ὠραία, κομψή, ἐπιχάρितος καὶ εὐγενής).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΣΑΠΦΕΙΡΙΝΗ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

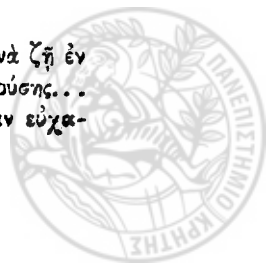
ΣΑΠ. (ἐκ τοῦ παραθύρου) Ἴδού τους μαζῆ, ἃς ἀκούσω τι λέγουν).

ΔΕΤ. Τῇ ἀληθείᾳ κυρία, ἡ καρδιά μου ἔλαβε σπουδαῖον ἐνδιαφέρον διὰ σᾶς καὶ λυπείται διότι εὐρίσκασθε ἐδῶ εἰς τὸ μέρος τοῦτο.

ΕΡΝ. Διατί κύριε;

ΔΕΤ. Μία νέα ὡς ὑμᾶς νὰ εἶνε καταδεδικασμένη νὰ ζῆ ἐν μέσῳ ἐνός μικροῦ χωρίου, μακρὰν τῆς λαμπρᾶς πρωτευούσης...

ΕΡΝ. Εἶνε ἀληθές. Ἀλλ' ἐδῶ εὐρίσκω πλειοτέραν εὐχα-

ρίστην, διότι υπάρχουν γνώριμοί μου πολλοί, ἐκ τῶν ὁποί-
ων οἱ πλείστοι εἶνε νέοι.

ΔΕΤ. Πολλοί νέοι . . .

ΕΡΝ. Καὶ μάλιστα εἰς ἐξ αὐτῶν μοὶ εἶνε ὁ προσφιλέστερος
ἅλων.

ΔΕΤΟΥΡ. (Χωρὶς ἀμφιβολίαν, ὁμιλεῖ δι' ἐμέ.)

ΕΡΝ. Εἶνε ἀξιέραστος καὶ πνευματώδης.

ΔΕΤΟΥΡ. (Ἐχει δίκαιον. Ὅλοι τὸ ἴδιον μοῦ λέγουν διὰ τὸ
ἄτομόν μου.)

ΕΡΝ. Τόσον μὲ τέρπει ἡ θεὰ του. Τόσον εὐχαριστοῦμαι
ὅταν ἀκούω νὰ μοὶ ὁμιλῇ.

ΔΕΤ. (στεναζῶν) Ἄχ! Δεσποσύνη.

ΕΡΝ. Ἐχει τόσον εὐγενῆ ψυχὴν . . .

ΔΕΤ. Ἀχ! Δεσποσύνη.

ΕΡΝ. (Τοὺς ἐπαίνους διὰ τὸν Μοριμβάλ, τοὺς ἐκλαμβάνει
διὰ τὸν ἑαυτὸν του! Τί γελοῖος.)

ΔΕΤ. (ᾠ! ἐξάπαντος εἶνε τρελλὴ ἐξ ἔρωτος πρὸς ἐμέ.)

ΕΡΝ. Ἐπιτρέψατέ μοι κύριε νὰ . . . (Προσποιεῖται ὅτι θὰ
ἀπέλθῃ)

ΔΕΤ. (γονυπετῶν) Ἀχ! Δεσποσύνη, συγχωρήσατέ με νὰ
σᾶς εἶπω γονυπετῆς, ὅτι ἡ προσφιλεστέρα . . ἢ μᾶλλον ἀ-
ξιέραστος . . .

ΕΡΝ. Τί κάμνετε κύριε; Ἐὰν σᾶς ἔβλεπε εἰς τὴν θέσιν
αὐτῆν ὁ θεὸς μου . . . (Ἡ Σαπφειρίνη ρίπτει ἐπιστολὴν ἐκ
τοῦ παραθύρου καὶ ἀποσύρεται.) Α! μία ἐπιστολὴ ἐρράβθη
ἀπ' ἐκεῖνο τὸ παράθυρον.

ΔΕΤ. (ἐγειρόμενος) Ἐπιστολή! ᾠ θεέ μου, μήπως εἶνε
ἀπὸ τὴν ὥραϊαν μου ἀγνωστον!

ΕΡΝ. (ἀναγινώσκουσα) « Πρὸς τὸν κύριον Δετουρβίλ. »
Πρὸς ὑμᾶς ἀπευθύνεται, ἀναγνώσατέ την. (Ὁ Δετουρβίλ λαμ-
βάνει τὴν ἐπιστολὴν)

ΔΕΤ. (Τὴν ἔπαθα!)

ΕΡΝ. Νομίζω, κύριε, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ . . . ἀλλὰ τί
ἔχετε; σᾶς ἔβλεψα τεταραγμένον . . .

ΔΕΤ. Ἐμέ; Α! μπᾶ! διόλου μάλιστα.

ΕΡΝ. Ἀναγνώσατε λοιπόν.

ΔΕΤ. ᾠχι δά, ἡ εὐγένεια ἀπαιτεῖ νὰ τὴν ἀναγνώσω, ἄλ-
λην ὥραν.

EPN. Σᾶς παρακαλῶ νά τήν ἀναγνώσετε.

ΔΕΤ. (Τί διάβολο νά κάμω;) Δεσποσύνη. . .

EPN. Α! ἔννόησα. Θέλετε νά μείνετε μόνοι, ἀποσύρομαι λοιπόν ἐγώ.

ΔΕΠ. Ω! δά, δέν θά τὸ ἀνεχθῶ· μείνατε σᾶς παρακαλῶ.

EPN. Ἄλλ' ἢ ἐπιστολή σας πιθανόν νά ἀπαιτῆ ταχεῖαν ἀπάντησιν, ὥστε. . .

ΔΕΤ. (Τὰ ἔχασα καὶ δέν εἰξέρω τί νά εἰπῶ.) Σᾶς ζητῶ συγγνώμην δεσποσύνη.

EPN. Εἶνε ὄλωσ περιττόν νά προσποιῆσθε. Ἐκ τοῦ δισταγμοῦ καὶ τῆς ταραχῆς σας, εὐκόλως ἔννοεῖ τίς, ὅτι αὐτὴ ἢ ἐπιστολή εἶνε μυστικωτάτη.

ΔΕΤ. (Πῶς νά ἐξκλείψω τὴν ἰδέαν της αὐτήν.)

EPN. (Νομίζω ὅτι ἀρκούντως ἔκκαμα τὸ μέρος μου) Αχ! ὅλοι οἱ ἄνδρες τοιοῦτοι εἶσθε.

ΔΕΤ. Α! μὲ ἀδικεῖτε σπουδαίως δεσποσύνη. Καὶ διὰ νά σᾶς ἐκβάλω ἀπὸ τὴν ἰδέαν ταύτην, ἴθι σᾶς δώσω νά ἀναγνώσετε κατόπιν τὴν ἐπιστολήν αὐτήν καὶ εἶμαι ὑπερβέβαιος, ὅτι θά μετανοήσητε.

EPN. Τότε ἀπαιτῶ νά ἀναγνώσω τώρα ἀμέσως τὴν ἐπιστολήν αὐτήν, διὰ νά θεβαιωθῶ, ὅτι εἶσθε ἀθῶος. Λοιπὸν τὴν λαμβάνω. (ἄρπάζει ἐκ τῶν χειρῶν του τὴν ἐπιστολήν)

ΔΕΤ. (Τετέλεσται! Συνελήφθην εἰς τὸ δίκτυον.)

EPN. (ἀναγινώσκουσα) «Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σας, τὴν α ὁποῖαν μοι ἐπέμψατε σήμερον τὸ πρωτὶ (σήμερον τὸ πρωτῆ.)
« Ἄν καὶ δὲν κατῴρθωσα νά ἐξηγήσω τὸ περιεχόμενον αὐτῆς
« μόλα ταῦτα τὸ γλυκὺ ὕφος σας μὲ ὑποχρεαί νά ἐπανα-
« λάβω διὰ τῆς παρουσίας μου τὰς πρωϊνάς εὐχαριστήσεις. . .

ΔΕΤ. (Γράφει ὡς ἄγγελος. . .)

EPN. (ἐξακολουθοῦσα τὴν ἀνάγνωσιν) «Καὶ νά ἀποδεχθῶ
« προθύμως τὴν ὁποῖαν μοι ζητεῖτε συνέντευξιν. Δὲν ὑπο-
« γράφω τὴν παρούσαν, διότι μετὰ τὴν συνέντευξιν ἐπιθυμῶ
α νά μάθετε ποία εἶμαι.

ΔΕΤ. (Τέλος πάντων θά τὴν γνῶρ'σω.)

EPN. Ἀξιόλογα κύριε!

ΔΕΤ. Σᾶς ὀρκίζομαι δεσποσύνη εἰς τὴν ἐρωτικὴν μου συνείδησιν, ὅτι. . .

EPN. Οὐτιδανέ!

ΔΕΤ. Α! ὄχι, δεσποσύνη. . .

ΕΡΝ. Χαμερπη! . . .

ΔΕΤ. Ἄλλὰ σᾶς παρακαλῶ νὰ με ἀκούσετε.

ΕΡΝ. Ἀφήσατέ με.

ΔΕΤ. (πλησιάζων αὐτήν.) Μίαν λέξιν, παρακαλῶ.

ΕΡΝ. Μακρυνθῆτε!

ΔΕΤ. (Ἀναθεματισμένη ἐπιστολή.)

ΕΡΝ. (Αἶ! εἶνε καιρὸς πλέον νὰ εἰδοποιήσω τοὺς ἄλλους.) (στρέφεται πρὸς τὸ μέρος, ὅπου εἶνε κεκρυμμένοι ὁ ἰατρός καὶ ὁ Μοριμβάλ.) Εἰσέλθετε, εἰσέλθετε, κύριοι. Ἀρκετὰ ἐπροχώρησα τὸ μέρος μου τὸ ἐξετέλεσα. Τώρα εἶνε ἡ ἰδική σας σειρά. Χαίρετε, Κύριε (ἰπέργεται.)

ΔΕΤ. (μόνος) Ἄχ! σήμερον εἶμαι ἀτυχής. Νὰ περιμένω τόσο ἀνυπομόνως τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν καὶ νὰ τὴν λάβω καθ' ἣν στιγμὴν. . . Ἀνεχώρησε ὠργισμένη καὶ δικαίως. . . δὲν βλάπτει. . . ἄς τρέξω κατόπιν της. . . ὀλίγα χάδια καὶ θὰ ξεθυμῶσῃ. . . (ἐξερχόμενος συναντᾶται μὲ τὸν Ἰατρὸν καὶ τὸν Μοριμβάλ.)

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΙΑΤΡΟΣ ΜΟΡΙΜΒΑΛ ΔΕΤΟΥΡΒΙΑ

ΙΑΤ. Πῶς! εἰσθε ἀκόμη ἐδῶ; Ἄλλὰ ἐλησμονήσατε ὅτι σᾶς ἀπηγόρευσα. . .

ΔΕΤ. Ἐξῆλθα διὰ νὰ δοκιμάσω τὰς περιπατητικὰς δυνάμεις μου, ἰατρέ.

ΜΟΡ. Ἐχει δίκαιον. — Δετουρβίλ.

ΙΑΤ. Τί λέγετε, Μοριμβάλ;

ΔΕΤ. Ἀγαπητέ μου, φίλε.

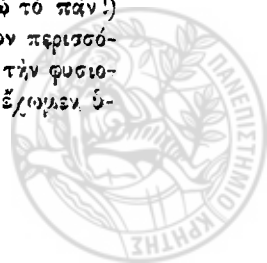
ΜΟΡ. Σεῖς ἐδῶ;

ΔΕΤ. Ναὶ προσφιλῆ μου φίλε, καὶ καθὼς ἐννοεῖτε, μὲ εὐρίσκετε εἰς κρίσιμωτάτην περίστασιν, καὶ δὲν εἰζεύρω ποῖον τέλος θὰ ἔχω.

ΜΟΡ. Ἐπιθυμοεῖς νὰ ἐκπληρωθῶν οἱ πόθοι σου;

ΔΕΤ. (Ἄχ! ἂν ἦδυνάμην νὰ τοῦ ἐκμυστηρευθῶ τὸ πᾶν!)

ΙΑΤΡ. (Τῷ Δετουρβίλ.) Μά τὴν ἀλήθειαν, ὅσον περισσότερον σᾶς παρατηρῶ, τόσο περισσότερον εὐρίσκω τὴν φυσιογνωμίαν σας τεταραγμένην. Καὶ καθὼς φρονῶ θὰ ἔχωμεν ὁ-

ποτροπίν. Και διά νά προλάβωμεν τούτο, δέν θά ἦτο κακόν·
ἐάν ἐκάμνομεν χρῆσιν ἐνός λουτροῦ 84 βαρμῶν θερμότητος.

ΔΕΤ. Ὁγδοήκοντα τεσσάρων βαθμῶν. Μήπως μέ ἐκλαμ-
βάνετε δι' ὄρνιθα, ἢ χυῖρον καί θέλετε νά μέ μαθήσετε
ζωντανόν;

ΙΑΤΡ. Τό ἀπαιτεῖ ἡ ἀσθένειά σας.

ΔΕΤ. Ἄς ἀφήσωμεν παρκαλῶ κατά μέρος τά λουτρά καί
τούς βαθμούς καί τήν θερμότητα.

ΜΟΡ. Ἰατρὲ, σᾶς συνιστῶ θερμῶς τὸν φίλον μου κύριον
Δετουρβίλ.

ΙΑΤΡ. Πῶς! εἶνε φίλος σας ὁ κύριος Δετουρβίλ;

ΜΟΡ. Μάλιστα καί σᾶς παρκαλῶ νά τὸν περιποιηθῆτε
μέ ὅλους τούς κανόνας καί τὰ διατάγματα τῆς Ἰατρικῆς ἐ-
πιστήμης, νά μὴ τὸν ἐγκαταλείψετε δὲ πρὶν ἀποθάνῃ.

ΙΑΤΡ. Σᾶς ὀρκίζομαι εἰς τὴν ἱερότητα τῆς ἐπιστήμης ὅτι
δέν θά τὸν ἐγκαταλείψω πρὶν ἢ ἐκφέρῃ τὸν τελευταῖον στε-
ναγμόν καί παραδοθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ θανάτου.

ΔΕΤ. (Αὐτοί, ἀν τούς ἀρήσω θά μοῦ ἐτοιμάσουν καί τὸ
σάβανον. (Ἰδίᾳ τῷ Μοριμβάλ.) Ἐχω, φίλε μου νά σοι ἐμπι-
στευθῶ κατι τί.

ΜΟΡ. (Ἰδίᾳ τῷ Δετουρβίλ.) Πολὺ καλά. — Μάθετε, ἐξο-
χώτατε ὅτι ὑπῆρξαμεν συμμαθηταί μέ τὸν κύριον Δετουρβίλ.

ΙΑΤΡ. Συμμαθηταί. (Χαίρω πολὺ. (Καλόν εἶνε νά τὰ γνω-
ρίζω καί αὐτό.)

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ καί οἱ ἀνωτέρω.

ΑΝΤ. (Τῷ Δετουρβίλ.) Ὁ ὑπηρετὸς σας μοῦ ἔδωκε νά σᾶς
φέρω αὐτὸ τὸ καλάθι μέ τὰ περιεχόμενα, καί μοῦ εἶπε νά
σᾶς προσθέσω, ὅτι ὅλα ὅσα εἶνε μέσα εἶνε φρέσκα καί ὀρεκ-
τικά.

ΔΕΤ. Φύγε ἀπ' ἐδῶ, φλύαρε (ὁ Ἀντώνιος κινεῖται νά ἐ-
ξέλθῃ).

ΙΑΤ. Φρέσκα καί ὀρεκτικά! Στάσου Ἀντώνιε. Τί περιέχει
τὸ καλάθιον;

ΔΕΤ. (νεύων τῷ Ἀντωνίῳ νά φύγῃ). Τίποτε! τίποτε,
Ἰατρὲ.

ΙΑΤ. Τί θά εἶπῃ τίποτε! Δός μου σοῦ λέγω τὸ καλᾶθι
νὰ ἴδῳ.

ΔΕΤ. Ἀλλά... (Ἐμποδίζει καὶ νεύει τῷ Ἀντωνίῳ νὰ
φύγῃ).

ΙΑΤ. Δὲν εἰξεύρετε λοιπὸν ὅτι ὁ Ἴατρος ἔχει τὸ δικαίωμα
νὰ ἐξετάζη καὶ νὰ παρατηρῇ πᾶν ὅ,τι φέρουν εἰς τοὺς ἀσθε-
νεῖς του. Δότε μοι τὸ καλᾶθι.

ΔΕΤ. (ἰνθιστάμενος) Ἀδίκως θά λάβετε τὸν κόπον νὰ
παρατηρήσετε. Εἶνε μερικὰ φρεσκοδεδεμένα βιβλία καὶ νωπαὶ
ἐφημερίδες.

ΙΑΤ. Βιβλία καὶ ἐφημερίδες. Εἶνε ποτὲ δυνατὸν τὰ βιβλία
καὶ αἱ ἐφημερίδες νὰ εἶνε φρέσκα καὶ ἀρεκτικά; Τέλος πάν-
των ἀπαιτῶ νὰ ἴδῳ. (ἀσπάζει τὸ καλᾶθι καὶ παρατηρεῖ).

ΜΟΡ. Ναί, ναί, ἄς ἴδωμεν (πλησιάζει καὶ παρατηρεῖ μετὰ
τοῦ Ἴατροῦ τὸ περιεχόμενον. Καθ' ὄλην τὴν σκηνὴν ὁ Δε-
τουρβίλ διὰ νευμάτων ἀπειλεῖ τὸν Ἀντώνιον.)

ΙΑΤΡ. Τί βλέπω!

ΜΟΡ. ὦραία!

ΙΑΤΡ. Πέρδικαις ψηταῖς.

ΜΟΡ. Ὅρνιθα βραστή!

ΙΑΤΡ. Παστίσιο μακαρόνια.

ΜΟΡ. Αὐγὰ βραστά.

ΙΑΤΡ. Οἶνος τῆς Βουργωνίας.

ΜΟΡ. Μπορντώ. Σαμπάνιες.

ΙΑΤΡ. Μὰ τὸν Θεόν, λιμπρὰ βιβλία πλήρη πνεύματος.

ΜΟΡ. Χά Χά! Ἐξαιρετος βιβλιοθήκη, θαυμασίους ποιητὰς
περιλαμβάνουσα.

ΙΑΤΡ. (Τῷ Δετουρβίλ.) Πῶς κύριε! Τοιουτοτρόπως νὰ πα-
ραβγαίνετε τὰς παραγγελίας τῆς ἐπιστήμης μου! Νὰ παρα-
βλέπετε τὰς συνταγὰς μου! Δὲν σᾶς διέταξα ἐγὼ αὐστηροτά-
την διαίταν; Ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ πολυφαγία ἀντίκειται εἰς τὴν
δίαιταν.

ΔΕΤ. Ἐξοχώτατε...

ΙΑΤΡ. Ἡ δίαιτα εἶναι τὸ πρῶτον παράγγελμα τοῦ Ἴατροῦ.

ΔΕΤ. Ἀλλὰ Ἴατρέ...

ΙΑΤΡ. Τὴν δίαιταν ἀπικτεῖ ἡ ἀσθενεία σας.

ΔΕΤ. Ἀλλ' ἀκούσατέ με σᾶς παρακαλῶ.

ΙΑΤ. Δίαιταν συνιστώ, δίαιταν ορίζω, δίαιταν παραγγέλλω.

ΔΕΤ. (Ἄλλ' ὁ Σατανᾶς τὸν ἔστειλεν αὐτὴν τὴν στιγμήν !)

ΙΑΤ. Προσέξατε, κύριε, νὰ μὴ παραβαίνατε εἰς τὸ ἐξῆς τὰς συνταγὰς μου καὶ ἰδίως τὴν δίαιταν.

ΔΕΤ. (Στὸν διάβολον καὶ σὺ καὶ ἡ δίαιτά σου.)

ΙΑΤ. Γρήγορα τὸ λουτρόν μὲ τοὺς 84 βαθμοὺς.

ΔΕΤ. (ἐν ὀργῇ) Ὁχι, τίποτε, μὰ τὸν Θεόν, τίποτε, τὸ δοκίζομαι.

ΙΑΤ. Ὅποια παραφορά. Πραϋνήϊτε κύριε· λάβετε θάρρος εἰς τὰς σπουδαίας ἀσθενείας, ἀπαιτοῦνται δραστήρια φάρμακα.

ΔΕΤ. Δραστήρια φάρμακα. Φάρμακα καὶ δίαιταν.

ΙΑΤ. Μάλιστα. Ἐπίσης εἶνε ἀνάγκη νὰ σοὶ βγάλωμεν δέκα πέντε λίτρας αἵματος.

ΔΕΤ. Δέκα πέντε λίτρας αἵματος;

ΜΟΡ. Ἐχε θάρρος· λάβε ὑπομονήν, φίλε μου.

ΙΑΤ. Ὁ φίλος σας καλὰ σας συμβουλεύει. Λάβετε ὑπομονήν.

ΔΕΤ. Ἀφήσατέ με σας λέγω· ἀπομακρυνθῆτε, ἢ μὰ τὸν Θεόν . . .

ΙΑΤ. Ὅποια ὀργή, ὅποια μανία· γρήγορα, γρήγορα τὸ λουτρόν μὲ τοὺς 84 βαθμοὺς. Φλεβοτομίαν ἀμέσως, βυζιγάντια καὶ συναπισμούς. Ἡ ὑποτροπὴ τῆς ἀσθενείας ἀπαιτεῖ φάρμακα σύντονα καὶ ἰσχυρά. Ὑπάγω νὰ τὰ φέρω ἀμέσως καὶ νὰ παραγγείλω διὰ τὸν κουρέα. (Ἰναχωρεῖ ἐσπευσμένως).

ΑΝΤ. (Βέβαια ἢ βαρῖαις ἀσθενείαις, θέλουν βαρεῖα Ἱατρικά.) Κύριε . . .

ΔΕΤ. Τί θέλεις;

ΑΝΤ. Ἄρα κάμης τὴν διαθήκην σου θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ ἐνθυμηθῆς καὶ μένα τὸν καυμένον.

ΔΕΤ. (ραπιζῶν αὐτόν). Λάβε προκαταβολικῶς μέρος τῆς κληρονομίας.

ΑΝΤ. Ὁχι! ὦχι! ἄς λείπη τέτοια κληρονομία (Ἰναχωρεῖ κλαίων).

ΜΟΡ. Φίλε μου. . . ἔσο ὀλίγον ἐπιεικής. . . ὁ δυστυχὴς Ἄντωνιος.

ΔΕΤ. Εἶναι ἓνας βλάκας.

ΜΟΡ. Ὁ Ἱατρός;

ΛΕΤ. Εἶνε ἓνας φλῖαρος.

ΜΟΡ. Ποῖος ; ἐγώ ;

ΛΕΤ. Σεῖς ; ὄχι, φίλε μου. Μὴ μὲ νομίζετε τρελλόν, καθὼς ὁ Ἰατρός. Διὰ νὰ σοῦ δώσω ἀπόδειξιν τῆς πρὸς σὲ ἐμπιστοσύνης μου μάθε, ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀσθενής.

ΜΟΡ. Ἀληθῶς ;

ΛΕΤ. Ἀληθέστατον, ὁ ἔρωσ μὲ ὠδήγησε νὰ ἔλθω εἰς αὐτὴν τὴν ἀναθεματισμένην οἰκίαν.

ΜΟΡ. Ὁ ἔρωσ ;

ΛΕΤ. Ὁ ἔρωσ βέβαια μὲ ὑπεχρέωσε νὰ προσποιηθῶ καὶ τὸν ἀσθενῆ. Σὺ, φίλε μου δύνασαι νὰ μὲ βοηθήσῃς εἰς τὴν περιστασιν αὐτὴν.

ΜΟΡ. Ὁμίλησον ἐλευθέρως, εἰς τί δύναμαι νὰ σὲ βοηθήσω.

ΛΕΤ. Μάθε, φίλε μου, ὅτι μία κυρία, ἥτις κατοικεῖ ἐδῶ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, εἶνε μανιωδῶς ἐρωτευμένη μὲ ἐμέ.

ΜΑΡ. Χά ! Χά ! Τὰ συνήθεα συνήθη ἐρωτικά παίγνια.

ΛΕΤ. Μὴ γελᾷς, ἀλλ' ἀκουσον. Καθ' ἣν στιγμὴν εὐρισκόμην μόνος μετὰ τῆς Ἐρνεστίνας, ἡ κυρία αὐτῆ μου ἐπέταξε μίαν ἐπιστολήν . . .

ΜΟΡ. Εὐρίσχεσο μόνος μὲ τὴν Ἐρνεστίναν, τὴν ἀνεψιὰν τοῦ Ἰατροῦ ;

ΛΕΤ. Πῶς ! τὴν γνωρίζετε καὶ σεῖς ;

ΜΟΡ. (Χά ! Χά ! Ἐὰν γνωρίζω τὴν σύζυγόν μου !) Πῶς ! ὄχι ! λοιπόν ; . . .

ΛΕΤ. Αὐτὴ, καθὼς φαίνεται εἶνε πολὺ ζηλότυπος, διότι ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ μὲ ἐπιπλήττῃ σπουδαίως. Ἐπὶ τέλους δὲ τόσον ὠργίσθη, ὥστε ἐρρίφθη εἰς ἀπελπισίαν.

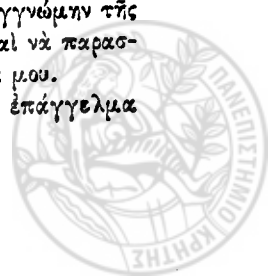
ΜΟΡ. (Λαμπρὰ ἔπαιξε τὸ μέρος της).

ΛΕΤ. Ἐὰν ἦτο εἰς τὴν θέσιν μου, μετὰ τοιαύτην ἐρωτικὴν ἐκδήλωσιν, δὲν εἰξεύρω καὶ ἐγὼ τί θὰ ἔκαμνες . . .

ΜΟΡ. Αἶ, καὶ τώρα τί σκέπτεσαι νὰ πράξῃς ;

ΛΕΤ. Ἀκουσον φίλε μου. Γνωρίζω, ὅτι εἶσαι ἐπιτήδειος καὶ πνευματώδης εἰς τοιοῦτου εἶδους ὑποθέσεις. Θὰ προσπαθήσῃς λοιπὸν ἐντέχνως νὰ λάβῃς δι' ἐμὲ τὴν συγγνώμην τῆς Ἐρνεστίνας νὰ τῆς ἐμιλήσῃς θερμῶς περὶ ἐμοῦ καὶ νὰ παραστήσῃς πρὸς αὐτὴν μὲ ζωηρὰ χρώματα τὸν ἔρωτά μου.

ΜΟΡ. Εὐγε, φίλε μου. Λαμπρὰ σκέψις. Ὁραῖον ἐπάγγελμα μοῦ δίδεις.

ΔΕΤ. Εἰς τὴν φιλίαν θυσιάζει τις τὸ πᾶν.

ΜΟΡ. Ἐστω, χάριν τῆς φιλίας θὰ ἐκτελέσω πᾶν ὄ,τι ζητεῖς. Μείνε ἴσχυρος.

ΔΕΤ. Εἶπέ τῆς συγχρόνως, ὅτι πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἐρωτός μου ἔχω ἀπόφασιν ἀμετάτρεπτον νὰ τὴν νυμφευθῶ.

ΜΟΡ. Νὰ τὴν νυμφευθῆς ; (Κουκουβάγχι ἑστὰ μυαλά σου ! Νὰ νυμφευθῆ λέγει, τὴν γυναϊκά μου.)

ΔΕΤ. Ἀποφασιστικῶς. Σὺ φίλε μου, θὰ ἦσαι ὁ παράνυμφος. (θωπεύει τὸν Μοριμβάλ).

ΜΟΡ. (εἰρωνικῶς). Εὐχαριστῶ καὶ σᾶς εἶμαι ὑπόχρεως διὰ τὴν ἐκλογὴν. (Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε ἀκόμη).

ΔΕΤ. ὦ ! Ἰδοὺ τὴν ἔρχεται. Ἀναθέτω τὰς ἐλπίδας μου εἰς σέ, φίλε μου !

ΜΟΡ. Ἠσύχασον, ἡσύχασον καὶ θὰ σέ ὑπηρετήσω, καθὼς πρέπει.

ΔΕΤ. Ἐγὼ κρύπτομαι ὀπισθεν ἐκαίνης τῆς θύρας ἀφ' ὅπου θὰ ἐλέπω καὶ θὰ ἀκούω καὶ χρείας τυχοῦσης θὰ σοὶ ὑπενθυμίζω τι πρέπει νὰ εἴπης.

ΜΟΡ. Εἴμεθα σύμφωνοι.

ΔΕΤ. Εὐχαριστῶ εὐλικρινῆ φίλε μου. (ἀποσύρεται).

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΕΡΝΕΣΤΙΝΑ καὶ ΜΟΡΠΕΜΒΑΛ.

ΕΡΝ. Ἀκριβέ μου Μοριμβάλ, ἔρχομαι νὰ σοὶ εἴπω, ὅτι . . .

ΜΟΡ. Σιωπὴ ὁ φίλος εἶνε κρυμμένος ἐκεῖ. Ἀκουσον μετὰ προσοχῆς.

ΕΡΝ. Ἀκούω.

ΜΟΡ. (ἐντόνως) Σᾶς διαβεδαῖω, δεσποσύνη, ὅτι λογιζομαι ὁ εὐτυχέστατος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ὅταν ὁμιλῶ μαζῆ σας.

ΕΡΝ. Νὰ σᾶς πιστεύσω ! (Μοῦ ἔρχεται νὰ ξεκαρδισθῶ ἀπὸ τὰ γέλοια).

ΜΟΡ. (Σιωπῆ, διὰ νὰ γελάσωμεν κατόπιν). Σᾶς ἀποδεικνύω τοῦτο ἀμέσως, δεσποσύνη Ἐρνεστίνα. Προτίθειμαι νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ . . .

ΕΡΝ. Περὶ τίνος ;

ΜΟΡ. Περὶ ἐρωτος.

EPN. Περί έρωτος! Α! κύριε Μοριμβάλ, συλλογισθήτε! (χά
χά χά.

MOP. (Πρόσεχε εἰς τὸ μέρος σου.) Σήμερον τὸ πρωτὶ εἰς
αὐτὴν τὴν ἰδίαν αἰθουσαν, ἕνας φίλος μου ὀνομαζόμενος Δε-
τουρβίλ. . . .

EPN. Σᾶ; παρακαλῶ νὰ ἀφήσετε τὴν ὀμιλίαν αὐτὴν. Μά-
θετε, ὅτι. . . .

MOP. Τὰ εἰξεύρω ὅλα.

EPN. Λοιπὸν θέλετε νὰ. . .

MOP. Νὰ τύχω ἀπὸ μέρους σας τὴν συγγνώμην τοῦ φίλου
μου.

ΕΣΝ. Ποῖον νὰ συγχωρήσω! Αὐτὸν τὸν ἀχάριστον, τὸν χα-
μερπῆ. . . Α! σᾶς ἐεδαῖω, κύριε, ὅτι θὰ χάσετε τοὺς λόγους
σας, δὲν θὰ μὲ πείσετε ποτέ. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ μὲ ἀκρο-
ασθοῦν ὅλαι αἱ γυναῖκες, θὰ τοὺς ἔλεγον. φ.

MOP. Τί θὰ τοὺς ἔλέγατε Ἄγγελέ μου;

EPN. Θὰ τοῖς ἔλεγον νὰ κλείωσι στερεῶς τὰ ὄτια των εἰς
τὰς ἐρωτικὰς ἐκφράσεις τῶν ἀνδρῶν· νὰ μὴ δίδουν πίστιν εἰς
τοὺς ψευδεῖς ὄρκους των.

ΔΕΤ. (μφανιζόμενος) Ἄχάριστος.

MOP. Εὐτυχῶς ὁμως, ὅτι ὅλαι αἱ γυναῖκες δὲν σκέπτων-
ται ὡς σεῖς.

EPN. Καὶ ἴσα, ἴσα δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀδικῶνται πάντοτε.

MOP. Ὡ! δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐρασμιω-τέρα καὶ εὐγε-
νεστέρα θυγάτηρ. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπιθέσω ἐν φίλημα σε-
βασμοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς σας. (ἀσπάζεται τὴν χεῖρα της)

ΔΕΤ. (ἐξάγων τὴν κεφαλὴν του) Ὑπερασπίζεσαι βλέπω,
δι' ἰδίόν σου λογαριασμὸν τὴν ὑπόθεσίν μου.

MOP. (τῷ Δετουρβίλ) Ἡσύχασον, πρέπει νὰ τὴν μεταχει-
ρισθῶ μὲ καλὸν τρόπον. (τῇ Ἐρνεστίνᾳ) Δεσποσύνη, δὲν θὰ
μοῦ ἐπιτρέψῃτε νὰ ἐλπίσω ἀπὸ ὑμᾶς τὴν συγχώρησιν διὰ
τὸν δυστυχῆ φίλον μου Δετουρβίλ;

EPN. Ὡ! πρὸς θεοῦ, κύριε, μὴ μ' ἀναφέρετε πλέον τὸ
εὐδελυρὸν αὐτὸ ὄνομα. Ἐὰν πρόκηται νὰ σκερθῶ περὶ τῆς
ἀποκαταστασεῶς μου καὶ νὰ λάβω σίζυγον. . συγχωρήσατε
τὴν ἐλευθερίαν μου. . θὰ ἐπροτίμων ὑμᾶς μᾶλλον παρ' αὐτὸ
τὸ κτήνος.

ΔΕΤ. (ἐξάγων τὴν κεφαλὴν του.) Ὡραῖον τίτλον μοῦ ἔδωκε.

